Europos Parlamentas
2024-2029

PRIIMTI TEKSTAI

P10_TA(2026)0040

ES strateginės gynybos ir saugumo partnerystės

2026 m. vasario 11 d. Europos Parlamento rezoliucija „ES strateginės gynybos ir saugumo partnerystės“ (2025/2119(INI))

Europos Parlamentas,

– atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo ir į Europos Sąjungos sutarties (ES sutartis) V antraštinę dalį, ypač į nuostatas dėl bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP),

– atsižvelgdamas į dokumentą „Saugumo ir gynybos strateginis kelrodis – Europos Sąjungai, kuri gina savo piliečius, vertybes bei interesus ir prisideda prie tarptautinės taikos ir saugumo“, kurį Taryba priėmė 2022 m. kovo 21 d.,

– atsižvelgdamas į 2022 m. kovo 10–11 d. per neoficialų valstybių ir vyriausybių vadovų susitikimą priimtą Versalio deklaraciją,

– atsižvelgdamas į 2017 m. gruodžio 11 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2017/2315, kuriuo nustatomas nuolatinis struktūrizuotas bendradarbiavimas (PESCO) ir nustatomas dalyvaujančių valstybių narių sąrašas[1],

– atsižvelgdamas į 2024 m. kovo 18 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2024/890, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos sprendimas (BUSP) 2021/509, kuriuo nustatoma Europos taikos priemonė[2],

– atsižvelgdamas į Europos Vadovų Tarybos išvadas, visų pirma į 2025 m. spalio 23 d., 2025 m. birželio 26 d., 2025 m. kovo 20 d. ir 2025 m. kovo 6 d. išvadas,

– atsižvelgdamas į saugumo ir gynybos partnerystes, kurias 2024 m. gegužės 21 d. pasirašė ES ir Moldova, 2024 m. gegužės 28 d. – ES ir Norvegija, 2024 m. lapkričio 1 d. – ES ir Japonija, 2024 m. lapkričio

---

1 OL L 331, 2017 12 14, p. 57, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2017/2315/oj.
2 OL L, 2024/890, 2024 3 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/890/oj.

4 d. – ES ir Pietų Korėja, 2024 m. lapkričio 19 d. – ES ir Šiaurės Makedonija, 2024 m. gruodžio 18 d. – ES ir Albanija, 2025 m. gegužės 19 d. – ES ir Jungtinė Karalystė (JK) ir 2025 m. birželio 23 d. – ES ir Kanada,

- atsižvelgdamas į 2024 m. birželio 27 d. pasirašytus bendrus ES ir Ukrainos saugumo įsipareigojimus;

– atsižvelgdamas į 2021 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2021/697, kuriuo įsteigiamas Europos gynybos fondas ir panaikinamas Reglamentas (ES) 2018/1092[3],

– atsižvelgdamas į Baltąją knygą dėl Europos gynybos parengties 2030 m., kurią 2025 m. kovo 19 d. pristatė Europos Komisijos pirmininkė, ir į jos penkių dalių finansavimo planą „ReArm Europe“,

– atsižvelgdamas į 2025 m. balandžio 22 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo dėl su gynyba susijusių investicijų į ES biudžetą skatinimo siekiant įgyvendinti planą „ReArm Europe“ iš dalies keičiami reglamentai (ES) 2021/694, (ES) 2021/695, (ES) 2021/697, (ES) 2021/1153, (ES) 2023/1525 ir (ES) 2024/795 (COM(2025)0188),

– atsižvelgdamas į 2025 m. gegužės 27 d. Tarybos reglamentą (ES) 2025/1106, kuriuo nustatoma Europos saugumo veiksmų (SAFE) stiprinant Europos gynybos pramonę priemonė[4],

– atsižvelgdamas į 2025 m. birželio 17 d. Komisijos komunikatą dėl gynybos parengties bendrojo rinkinio (COM(2025)0820), kuriuo siekiama supaprastinti atitinkamas teisines ir administracines sistemas, kad būtų sustiprinta ES gynybos parengtis,

- atsižvelgdamas į 2025 m. spalio 16 d. Komisijos ir Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai bendrą komunikatą „Taikos išsaugojimas. Gynybos parengties užtikrinimo iki 2030 m. veiksmų gairės“ (JOIN(2025)0027),

– atsižvelgdamas į 2024 m. rugsėjo 9 d. Mario Draghi pranešimą „Europos konkurencingumo ateitis“,

– atsižvelgdamas į 2024 m. spalio 30 d. Sauli Niinistö pranešimą „Saugiau kartu. Europos civilinio ir karinio pasirengimo ir parengties stiprinimas“,

– atsižvelgdamas į tris bendras deklaracijas dėl ES ir NATO bendradarbiavimo, kurias 2023 m. sausio 10 d., 2018 m. gruodžio 5

---

[3] OL L 170, 2021 5 12, p. 149, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/697/oj.

[4] OL L, 2025/1106, 2025 5 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj.

d. ir 2016 m. gruodžio 6 d. pasirašė Europos Vadovų Tarybos, Komisijos pirmininkai ir NATO generalinis sekretorius,

– atsižvelgdamas į 2022 m. birželio 29 d. NATO Madrido aukščiausiojo lygio susitikime priimtą strateginę koncepciją,

– atsižvelgdamas į 2025 m. birželio 25 d. Hagos aukščiausiojo lygio susitikimo deklaraciją,

– atsižvelgdamas į savo 2025 m. balandžio 2 d. rezoliuciją „2024 m. metinis pranešimas dėl bendros saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimo“[5],

– atsižvelgdamas į savo 2025 m. kovo 12 d. rezoliuciją dėl Baltosios knygos dėl Europos gynybos ateities[6],

– atsižvelgdamas į savo 2021 m. liepos 7 d. rezoliuciją dėl ES ir NATO bendradarbiavimo transatlantinių santykių srityje[7],

– atsižvelgdamas į 2024 m. kovo 5 d. Komisijos ir Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai bendrą komunikatą „Nauja Europos gynybos pramonės strategija. Užtikrinti ES parengtį, grindžiamą reaguojančia ir atsparia Europos gynybos pramone“ (JOIN(2024)0010),

– atsižvelgdamas į kitos kadencijos Europos Komisijos (2024–2029 m.) politines gaires „Europos pasirinkimas“, kurias 2024 m. liepos 18 d. pristatė kandidatė į Europos Komisijos pirmininko pareigas Ursula von der Leyen,

– atsižvelgdamas į 2003 m. rugsėjo 24 d. Jungtinių Tautų generalinio sekretoriaus ir Europos Vadovų Tarybos pirmininko pasirašytą bendrą deklaraciją dėl Jungtinių Tautų ir ES bendradarbiavimo krizių valdymo srityje,

– atsižvelgdamas į 2023 m. kovo 10 d. Komisijos ir Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai bendrą komunikatą „Europos Sąjungos kosmoso strategija saugumo ir gynybos srityje“ (JOIN(2023)0009),

– atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,

– atsižvelgdamas į Saugumo ir gynybos komiteto pranešimą (A10-0005/2026),

---

5 OL C, C/2025/4389, 2025 9 9, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4389/oj.

6 OL C, C/2025/3151, 2025 6 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3151/oj.

7 OL C 99, 2022 3 1, p. 105.

A. kadangi dabartiniame geopolitiniame kontekste, visų pirma karui grįžus į Europos žemyną dėl Rusijos agresijos prieš Ukrainą ir ES nusprendus prisiimti didesnę atsakomybę už saugumą ir gynybą, įskaitant karinę paramą Ukrainai, ES turi užmegzti tvirtesnes, tvarias ir specialiai pritaikytas partnerystes, kad būtų stiprinamas abipusiškai naudingas bendradarbiavimas su bendraminčiais partneriais; kadangi karinės paradigmos pokyčiai ir hibridinių grėsmių didėjimas reiškia, kad nė vienas ES regionas nėra apsaugotas nuo agresijos ar kišimosi rizikos;

B. kadangi didėjantis ES vaidmuo saugumo ir gynybos srityje turi atitikti Sąjungos išorės veiksmų principus ir tikslus, nustatytus ES sutarties 21 straipsnyje, įskaitant pagarbą Jungtinių Tautų Chartijai, tarptautinei teisei, konfliktų prevencijai, darniam vystymuisi, demokratijai ir žmogaus teisėms;

C. kadangi ES tebėra visapusiškai įsipareigojusi propaguoti tarptautinį bendradarbiavimą ir stiprinti veiksmingą daugiašališkumą visais lygmenimis.

D. kadangi ES masto partnerystės ir dialogai taikos, saugumo ir gynybos klausimais yra pagrindinis stiprybės ir atsparumo šaltinis; kadangi šiomis partnerystėmis reikėtų spręsti aktualiausias ES gynybos poreikių problemas ir uždavinius;

E. kadangi Strateginiame kelrodyje raginama plėsti ir stiprinti partnerystes su dvišaliais, regioniniais ir daugiašaliais partneriais visame pasaulyje, kad būtų užtikrinta abipusė nauda ir tvirtesnis bendradarbiavimas, pabrėžiant ES ir NATO sistemų sąveikumo, inovacijų ir nuoseklumo poreikį, taip pat stiprinti bendradarbiavimą su Ukraina ir Jungtinėmis Amerikos Valstijomis, nes jos yra pagrindinės Europos ir transatlantinio saugumo partnerės;

F. kadangi suaktyvėjusi prekybos žmonėmis organizacijų veikla ir naudojimasis migracija kaip priemone kelia didelį pavojų ES saugumui;

G. kadangi kuriant naujas ES ir šalių partnerių saugumo ir gynybos partnerystes turėtų būti siekiama užtikrinti ir garantuoti aukščiausius Europos saugumo standartus, įgyjant ir turint prieigą prie technologiniu požiūriu pažangiausių ir veiksmingiausių savigynos sistemų;

Europos saugumo aplinka

1. pabrėžia, kad saugumo ir gynybos partnerystės yra labai svarbios, kad Europa galėtų veiksmingai reaguoti į kylančias grėsmes ir būtų remiamas ES siekis stiprinti savo, kaip pasaulinės strateginės veikėjos, vaidmenį; pabrėžia, kad tokios partnerystės, kurios abipusiai naudingos, turinčios aiškią strateginę kryptį ir tikslus, yra labai svarbios, kad ES taptų autonomiškesnė, labiau atsakinga už

savo pačios gynybą ir geriau pasirengusi savarankiškai ir koordinuotai veikti bei atremti neatidėliotinus ir ateities iššūkius bei grėsmes laikantis 360 laipsnių požiūrio; teigia, kad šios partnerystės ES yra ne pasirinkimo galimybė, o būtinybė; pabrėžia, kad jos turėtų stiprinti ES strateginį savarankiškumą, tuo pačiu išlikdamos tvirtai įsipareigojusios palaikyti daugiašalį bendradarbiavimą ir visiškai papildydamos NATO, ir stiprinti Sąjungos pajėgumą veikti kartu su bendraminčiais partneriais siekiant taikos, stabilumo ir kolektyvinio saugumo;

2. pažymi, kad ES šiuo metu susiduria su sudėtingiausia saugumo padėtimi nuo Antrojo pasaulinio karo laikų ir susiduria su dideliais iššūkiais, tokiais kaip karinių pajėgumų ir kibernetinio saugumo infrastruktūros stiprinimas, hibridinių grėsmių ir terorizmo prevencija ir ypatingos svarbos infrastruktūros apsauga; pabrėžia, kad Rusijos neoimperiniai siekiai ir revizionistinė pozicija kelia didžiausią grėsmę ES saugumui, ir pabrėžia, kad būtina skubiai stiprinti ES gynybos ir atgrasymo pajėgumus; atsižvelgdamas į tai, primena, kad saugumo požiūriu didėja klimato kaitos ir aplinkos būklės blogėjimo poveikis ypatingos svarbos infrastruktūrai, energetikos sistemoms ir pasirengimui krizėms;

3. pabrėžia, kad Rusijos agresijos karas prieš Ukrainą yra įspėjamasis raginimas Europai teikti pirmenybę saugumui ir gynybai ir daugiau investuoti į šias sritis; pabrėžia, kad Rusija tęsia savo agresiją Europos žemyne, be kita ko, padedama savo patikėtinių, pvz., Irano, Šiaurės Korėjos ir Baltarusijos režimų; atkreipia dėmesį į mūsų strateginių konkurentų piktavališką veiklą ir įvairių valstybinių ir nevalstybinių subjektų vykdomą hibridinį karą, kurie kelia grėsmę Europos saugumui ir tarptautinei taisyklėmis grindžiamai tvarkai; pabrėžia, kad rytinės ES valstybės narės, kurios susiduria su tiesioginėmis grėsmėmis dėl Rusijos agresijos ir hibridinio karo, yra itin susirūpinusios dėl saugumo; pabrėžia, kad tolesnis ES ir Kinijos ekonominis bendradarbiavimas turi būti iš naujo įvertintas atsižvelgiant į Kinijos paramą Rusijos karo ekonomikai, siekiant stiprinti ES ekonominį atsparumą, be kita ko, mažinant riziką; pabrėžia, kad ES turi spręsti strateginės konkurencijos iš Kinijos, kuri yra svarbi Rusijos agresyvios karo politikos rėmėja ir palaikytoja, ir konfliktų Artimuosiuose Rytuose ir Afrikoje šalutinių padarinių klausimus, kartu šalindama bendras pasaulines grėsmes ir iššūkius;

4. pabrėžia, kad pagal ES strateginį kelrodį ES įsipareigoja darniau, nuosekliau ir visapusiškiau bendradarbiauti su savo partneriais ir taip kurti abiem pusėms naudingas specialiai pritaikytas partnerystes, grindžiamas bendromis vertybėmis ir interesais; pabrėžia, kokia svarbi yra sąveika, bendri mokymai ir gynybos pramonės inovacijos šiose partnerystėse, ypač įgyvendinant tokias iniciatyvas kaip Europos gynybos pramonės programa (EGPP) ir SAFE;

5. pabrėžia, kad ES ir jos valstybės narės tebėra tvirtai įsipareigojusios laikytis taisyklėmis grindžiamos tarptautinės tvarkos, pagrįstos pagarba tarptautinei teisei, Jungtinių Tautų Chartijos principams, demokratijai, žmogaus teisėms ir teisinės valstybės principui, kaip įtvirtinta ES sutartyje; pabrėžia, kad šis įsipareigojimas yra ES išorės veiksmų ir jos pastangų skatinti taiką, stabilumą, daugiašališkumą ir gerovę visame pasaulyje pagrindas; pabrėžia, kad saugumo ir gynybos partnerystės turi apimti konfliktų prevenciją, klimato saugumą ir tvarumą, kaip bendrus prioritetus;

6. tikisi, kad Strateginis kelrodis bus reguliariai atnaujinamas, kad ES strateginė vizija ir bendri tikslai visada atitiktų naujausius geopolitinius, socialinius ir technologinius pokyčius; ragina Komisiją ir Europos išorės veiksmų tarnybą (EIVT) integruoti atsparumo planavimą į saugumo iniciatyvas, apimančias ypatingos svarbos infrastruktūrą, tiekimo grandines ir energetinę nepriklausomybę;

ES ir NATO strateginės partnerystės svarba

7. atkreipia dėmesį į sustiprintą strateginę partnerystę su NATO, kuri apima struktūruotus dialogus ir intensyvesnį operatyvinį ir sektorinį bendradarbiavimą, visų pirma tokiose srityse kaip karinis mobilumas, jūrų saugumas, gynybos pramonės ir pajėgumų plėtojimas, vykdomą visų pirma per bendras pratybas ir personalo tarpusavio bendradarbiavimą, ir taip padeda stiprinti NATO europinį ramstį; pabrėžia, kad šis bendradarbiavimas turi išlikti vienas kitą papildantis, grindžiamas pasitikėjimu, skaidrumu ir abiejų organizacijų sprendimų priėmimo savarankiškumo paisymu; pabrėžia, kad demokratinė atskaitomybė ir parlamentinė priežiūra yra būtinos siekiant užtikrinti, kad toks bendradarbiavimas stiprintų Europos ir transatlantinį saugumą; pabrėžia, kad 23 iš 27 ES valstybių narių yra NATO narės, ir mano, kad bendradarbiavimas su ES nepriklausančiomis Europos NATO narėmis turėtų būti dar kartą patvirtintas, išnagrinėjus galimybes stiprinti šias partnerystes;

8. pabrėžia, kad NATO yra sėkmingiausias karinis ir politinis aljansas šiuolaikinėje istorijoje, daugiau kaip septynis dešimtmečius užtikrinantis kolektyvinę savo narių gynybą, stabilumą bei saugumą; pabrėžia, kad ES ir NATO kartu atstovauja daugiau nei milijardui piliečių ir apima kai kurias didžiausias pasaulio ekonomikas, sudarančias bendruomenę, kurią vienija bendros demokratinės vertybės ir saugumo interesai; pabrėžia, kad svarbu šį dialogą institucionalizuoti rengiant reguliarias ES ir NATO ministrų konsultacijas, bendrą strateginę prognozavimo veiklą ir koordinuojant reagavimo į krizes planavimą, užtikrinant, kad politinis koordinavimas neatsiliktų nuo operatyvinio bendradarbiavimo;

9. pabrėžia, kad ES santykiai su NATO yra prioritetiniai ir turi būti toliau plėtojami, visų pirma aktyviau dalijantis žvalgybos informacija ir duomenimis; pabrėžia, kad ES ir NATO bendradarbiavimas yra

labai svarbus atgrasymo, ypatingos svarbos infrastruktūros apsaugos, karinio mobilumo, energetikos tinklų, skaitmeninių ryšių, kibernetinių, kosmoso ir gynybos ekosistemų ir visuomenės bei demokratijos atsparumo srityse; ragina visapusiškai įgyvendinti ES ir NATO bendras deklaracijas; be to, ragina valstybes nares, kurios taip pat yra NATO narės, stiprinti savo įsipareigojimus NATO;

10. pabrėžia, kad NATO tebėra pagrindinė kolektyvinės transatlantinės gynybos struktūra, nes ES ir NATO atlieka viena kitą papildančius, nuoseklius ir viena kitą stiprinančius vaidmenis siekiant užtikrinti saugumą Europoje ir stiprinti tarptautinį saugumą, ir ragina šioje srityje glaudžiai bendradarbiauti ir palaikyti abipusiai naudingą partnerystę su Jungtinėmis Valstijomis; pabrėžia, kad saugumo ir gynybos srityje stipresnė ir pajėgesnė ES teigiamai prisidės prie pasaulinio ir transatlantinio saugumo; pabrėžia, kad NATO reikia stipraus ES gynybos ramsčio, kuris galėtų veikti savarankiškai, tuo pačiu papildydamas NATO, taip stiprinant transatlantinę partnerystę ir užtikrinant būtinas saugumo garantijas ES, jos valstybėms narėms ir tarptautinei taisyklėmis grindžiamai tvarkai; sykiu atkreipia dėmesį į tai, kad Europos gynyba turi būti savarankiška ir turėti pakankamai stiprų atgrasymo pajėgumą; įspėja apie riziką, kurią kelia pasikeitę JAV užsienio politikos prioritetai, kurie gali reikšti JAV saugumo įsipareigojimų Europai sumažėjimą; todėl pabrėžia, kad ES turi plėtoti savo planavimo ir operacijų pajėgumą;

11. pabrėžia, kad Europos saugumo stiprinimas priklauso nuo valstybių narių gebėjimo apsirūpinti sąveikiomis karinėmis priemonėmis, kurias drauge kurtų Europos gynybos pramonė, siekiant užtikrinti greitą ir veiksmingą atsaką į bet kokią grėsmę ES valstybių narių teritoriniam vientisumui bei suverenumui; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad kariniai pajėgumai turi būti nustatomi užtikrinant sinergiją su NATO gynybos planavimo procesu (NDPP) ir laikantis vieno bendro pajėgų rezervo principo; pažymi, kad ES atlieka svarbų vaidmenį reguliavimo srityje ir darydama investicijas, kuriomis siekiama remti pramonės konkurencingumą, technologinę plėtrą ir Europos gynybos logistiką; pabrėžia, kad standartizavimas tebėra svarbus ES ir NATO bendradarbiavimo ramstis, užtikrinantis sąveiką, veiksmų papildomumą ir efektyvų išteklių naudojimą, kartu išvengiant nereikalingo dubliavimosi; ragina Komisiją ir valstybes nares supaprastinti ir suderinti gynybos medžiagų ir sistemų gamybos, sertifikavimo, perdavimo, karinio mobilumo ir techninės priežiūros taisykles, siekiant sukurti konkurencingą, atsparią ir integruotą Europos pramonės grandinę, kuri galėtų užtikrinti geresnį operatyvinį pasirengimą ir visišką bei veiksmingą Sąjungos ir NATO sąveiką;

12. pabrėžia NATO, kaip pasaulinio veikėjo ir patikimo partnerio, vaidmenį siekiant užkirsti kelią masinio naikinimo ginklų, tokių kaip branduoliniai, cheminiai, biologiniai ir radiologiniai ginklai, platinimui ir kovojant su pasauliniu terorizmu;

ES saugumo ir gynybos partneryščių būtinumas

13. palankiai vertina tai, kad ES save pateikia kaip patikimą pasaulinę partnerę saugumo srityje, stiprindama savo bendrąją saugumo ir gynybos politiką, be kita ko, kurdama abipusiai naudingas saugumo ir gynybos partnerystes ir vesdama gilesnius dvišalius ir daugiašalius dialogus; pažymi, kad kol kas saugumo ir gynybos partnerystės sudarytos su aštuoniomis valstybėmis ir dar daugiau jų yra rengiamos, be kita ko, su Islandija; ragina, į šias partnerystes įtraukti struktūruotą pramoninį bendradarbiavimą, kurio tikslas – didinti ES gamybos pajėgumus pagrindinių gynybos gamybos išteklių srityje, siekiant stiprinti Europos gynybos technologijų ir pramoninę bazę (EGTPB);

14. mano, kad saugumo ir gynybos partneryščių sistema suteikia naują postūmį vykstantiems dialogams ir praktiniam bendradarbiavimui saugumo ir gynybos klausimais; pabrėžia, kad svarbu nustatyti apčiuopiamus rezultatus ir tarpines reikšmes su sutartais tiksliniais terminais; pabrėžia, kad reikia stebėti rezultatus, vykdyti dvišales peržiūras ir vesti dialogą grėsmių įvairiose srityse suvokimo ir abipusių interesų klausimais, kurie yra labai svarbūs įgyvendinant partnerystes; pabrėžia, kad svarbu strateginėmis saugumo ir gynybos partnerystėmis užtikrinti patikimą Europos gynybai esminių ypatingos svarbos žaliavų tiekimą; prašo Komisijos pirmininkės pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai (toliau – Komisijos pirmininkės pavaduotoja ir Sąjungos vyriausioji įgaliotinė) teikti Parlamentui reguliarius saugumo ir gynybos partneryščių įgyvendinimo padėties vertinimus;

15. pabrėžia, kad saugumo ir gynybos partnerystės apima bendradarbiavimą su bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) misijomis, nes jų tikslas – kurti sinergiją, didinti sąveiką bei koordinavimą ir stiprinti bendrus ES saugumo ir gynybos pajėgumus;

16. pabrėžia strateginę su Norvegija, Jungtine Karalyste ir Kanada, kurios yra NATO sąjungininkės ir itin svarbios ES gynybos partnerės, pasirašytų saugumo ir gynybos partneryščių svarbą ir tai, kad reikia joms teikti prioritetą; ragina gilinti šias partnerystes, be kita ko, gynybos pramonės, kibernetinių grėsmių ir hibridinės grėsmės, jūrų saugumo srityje, kuriant bendrus karinius pajėgumus ir skatinant glaudesnį bendradarbiavimą; pabrėžia, kad pramonės bendradarbiavimo srityje pirmenybė turėtų būti teikiama projektams, kurie prisideda prie strateginio savarankiškumo ir atsparumo, užtikrinant subalansuotą geografinį investicijų pasiskirstymą tarp valstybių narių, ypatingą dėmesį skiriant rytiniam flangui; taip pat ragina ES pasirašyti panašius susitarimus su bendraminčiais partneriais, įskaitant tuos, kurie nėra NATO nariai;

17. pabrėžia, kad ES ir JAV santykiai tebėra Europos saugumo ir gynybos kertinis akmuo; pabrėžia, kad svarbu išnagrinėti galimybę oficialiai

sudaryti saugumo ir gynybos partnerystę su Jungtinėmis Valstijomis, kuri atitiktų ES interesus ir vertybes ir skatintų taisyklėmis grindžiamą tarptautinę tvarką; atkreipia dėmesį į tai, kad reikia nuolatinio dialogo ir bendradarbiavimo grėsmių suvokimo srityje; primena strateginę partnerystės su Jungtinėmis Valstijomis svarbą ir ragina stiprinti abiem pusėms naudingą bendradarbiavimą ir ieškoti galimybių užtikrinti optimalų gynybos pramonės sektorių bendradarbiavimą;

18. pabrėžia, kad be Ukrainos saugumo negalima užtikrinti Europos saugumo; pabrėžia, kad svarbu išnagrinėti galimybę oficialiai sudaryti saugumo ir gynybos partnerystę su Ukraina; patvirtina, kad Ukraina yra strateginė prioritetinė ES partnerė, nes ji rengiasi tapti Sąjungos nare; pakartoja, kad ES teiks nuolatinę ir tvarią paramą visomis priemonėmis, kurių reikia, kad kuo greičiau būtų užtikrinta Ukrainos pergalė; primygtinai tvirtina, kad ES turi prisidėti prie tvirtų teisiškai pagrįstų saugumo garantijų Ukrainai, kad atgrasytų Rusiją nuo tolesnės agresijos; pabrėžia, kad glaudesnis ES ir Ukrainos gynybos pramonės sektorių bendradarbiavimas yra prioritetas, įskaitant suderinimą su Europos standartais ir skaidrumo principais; pabrėžia ES partneryščių ir devynių punktų bendrų ES ir Ukrainos saugumo įsipareigojimų svarbą koordinuojant pagalbą Ukrainai; pakartoja savo raginimą skubiai panaudoti įšaldytą Rusijos turtą Ukrainai remti, sykiu paisant tarptautinės teisės; pabrėžia, kad svarbu sistemingai remtis Ukrainos operatyvine patirtimi, ypač dronų ir bepiločių orlaivių sistemų ir elektroninės kovos srityje;

19. ragina valstybes nares aktyviai bendradarbiauti ir kurti sinergiją su Ukraina, visų pirma oro ir priešraketinės gynybos ir bepiločių orlaivių ir kovos su bepiločiais orlaiviais karo srityje, pripažįstant Ukrainos išskirtinę operatyvinę patirtį ir pažangius gebėjimus, ir taip stiprinti ES ir Ukrainos gynybos pajėgumus;

20. palankiai vertina tai, kad 2024 m. gegužės 21 d. sudaryta ES ir Moldovos saugumo ir gynybos partnerystė, kurioje daug dėmesio skiriama kovai su hibridinėmis grėsmėmis;

21. pabrėžia strateginę ES partneryščių su Indijos ir Ramiojo vandenynų regiono šalimis, pvz., Japonija, Korėjos Respublika ir Indija, kurios jau yra pasirašiusios saugumo ir gynybos partneryščių susitarimus, svarbą, ragina greitai užbaigti derybas su Australija ir išnagrinėti partneryščių sudarymo su kitomis regiono šalimis, visų pirma Naująja Zelandija, galimybes; pabrėžia, kad euroatlantiniai ir Indijos ir Ramiojo vandenynų regiono saugumo iššūkiai yra glaudžiai persipynę; pabrėžia, kad reikia gilinti bendradarbiavimą su Taivanu saugumo ir gynybos srityje;

22. pabrėžia, kad reikia išnagrinėti tvirtesnio bendradarbiavimo su Kaukazo ir Vidurinės Azijos šalimis įvairiais lygmenimis ir įvairiais formatais energetinio saugumo, junglumo ir ypatingos svarbos

infrastruktūros apsaugos srityse galimybes; atkreipia dėmesį į strateginę šių regionų svarbą įvairinant energijos tiekimą, kuriant saugius transporto koridorius ir stiprinant bendrą Europos atsparumą;

23. pabrėžia strateginę Juodosios jūros regiono svarbą Europos saugumui; ragina stiprinti bendradarbiavimą saugumo ir gynybos srityje su Juodosios jūros regiono bendraminčiais partneriais ir parengti išsamią ES Juodosios jūros saugumo strategiją; pritaria didesnėms ES investicijoms į Juodosios jūros karinio jūrų laivyno pajėgumus, pakrančių gynybą ir jūrų erdvės stebėjimą;

24. ragina valstybes nares ir EIVT toliau nagrinėti galimybę sudaryti apibusiai naudingais įsipareigojimais pagrįstas papildomas saugumo ir gynybos partnerystes su kitais bendraminčiais partneriais, kurie laikosi mūsų vertybių ir yra įsipareigoję paisyti taisyklėmis grindžiamos tarptautinės tvarkos;

25. pabrėžia, kad svarbu sukurti struktūruotas saugumo ir gynybos partnerystes su Vakarų Balkanų šalimis, ypač Bosnija ir Hercegovina, siekiant stiprinti regioninį stabilumą, kovoti su hibridinėmis grėsmėmis ir stiprinti Europos saugumo architektūrą artimiausiose ES kaimyninėse šalyse; pabrėžia, kad tokios partnerystės turėtų būti grindžiamos dabartiniu BSGP dalyvavimu regione, įskaitant EUFOR ALTHEA operaciją, politinius ir saugumo dialogus bei bendrą dalyvavimą ES misijose, kartu sukuriant strategiškesnę ir ilgalaikę bendradarbiavimo sistemą tokiose srityse kaip atsparumas kibernetinėms grėsmėms, kova su dezinformacija ir gynybos pajėgumų stiprinimas;

Partnerystės su Jungtinėmis Tautomis ir kitų daugiašalių partnerysčių plėtojimas

26. pabrėžia ES ir Jungtinių Tautų strateginės partnerystės taikos operacijų ir krizių valdymo srityje svarbą; palankiai vertina naujus 2025–2028 m. ES ir Jungtinių Tautų strateginės partnerystės prioritetus ir pabrėžia, kad reikia didinti ES ir Jungtinių Tautų misijų ir operacijų darną ir veiksmingumą, be kita ko, bendrai planuojant ir taikant įgytą patirtį; ragina visapusiškai įgyvendinti ir sistemingai integruoti moterų, taikos ir saugumo darbotvarkę, laikantis Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijos Nr. 1325, visų pirma dėl civilių gyventojų apsaugos, visapusiško, lygiateisio ir reikšmingo moterų dalyvavimo taikos procesuose ir su konfliktais susijusio seksualinio smurto prevencijos; ragina reformuoti Jungtinių Tautų veiklą, kad misijos ir operacijos būtų veiksmingos ir duotų norimą rezultatą;

27. pažymi, kad ES ir Afrikos Sąjunga palaiko strateginę partnerystę, ypač taikos ir saugumo srityje; pabrėžia, kad reikia stiprinti strategines partnerystes su kitomis regioninėmis organizacijomis, įskaitant Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizaciją,

Pietryčių Azijos valstybių asociaciją, Arabų Valstybių Lygą, Persijos įlankos bendradarbiavimo tarybą ir Amerikos valstybių organizaciją, imantis bendrų iniciatyvų, vykdant dialogą ir intensyvesnę diplomatinę veiklą bendrų interesų srityse; pabrėžia bendradarbiavimo su Lotynų Amerikos partneriais svarbą kovojant su tarptautiniu organizuotu nusikalstamumu, tarpvalstybine prekyba žmonėmis, hibridinėmis grėsmėmis ir jūrų saugumo problemomis, taip pat skatinant demokratinį atsparumą ir regioninį stabilumą;

28. ragina stiprinti ES saugumo ir gynybos bendradarbiavimo su pietinių kaimynių, ypač Vidužemio jūros regiono, bendraminčiais ir kitais partneriais operacinį aspektą, sutelkiant dėmesį į jūrų saugumą, kovą su terorizmu, sienų valdymą ir ypatingos svarbos infrastruktūros apsaugą, remiantis Vidužemio jūros regiono pakte nustatytais įsipareigojimais gilinti bendradarbiavimą su Vidužemio jūros regiono partneriais saugumo srityje; pabrėžia, kad nestabilumas regione turi tiesioginį poveikį ES vidaus saugumui, todėl reikia strategiškesnio ir labiau koordinuoto atsako;

Plataus masto ir specialiai pritaikytų bendradarbiavimo būdų skatinimas

29. pabrėžia, kad ES integruotas požiūris į BSGP apima trečiųjų valstybių ir regioninių organizacijų dalyvavimo BSGP misijose ir operacijose teisinius pagrindus; pabrėžia, kad šie partneriai turi laikytis mūsų vertybių ir turėti bendrus interesus; ragina Komisiją ir EIVT toliau supaprastinti administracines procedūras, kad būtų užtikrintas greitesnis ir lankstesnis bendraminčių partnerių dalyvavimas, ypač mokymo, pajėgumo stiprinimo ir reagavimo į krizes misijose;

30. pabrėžia strateginį Europos taikos priemonės (ETP), kaip pagrindinės priemonės stiprinant karinius ir gynybos pajėgumus, remiant taikos operacijų karinius aspektus ir tiekiant įrangą ES partnerių ginkluotosioms pajėgoms, vaidmenį; ragina užtikrinti visišką šios priemonės skaidrumą ir demokratinę kontrolę;

31. apgailestauja dėl to, kad Vengrijos vyriausybė nuolat trukdo naudotis šia priemone siekiant padėti Ukrainai, be kita ko, kreipdamasi su ieškiniu į Bendrąjį Teismą, taip pat nuolat blokuoja ETP paramą Armėnijai; primygtinai ragina valstybes nares aktyviai daryti spaudimą Vengrijos vyriausybei, kad ji nutrauktų neatsakingą ETP blokavimą; ragina Komisijos pirmininkės pavaduotoją ir vyriausiąją įgaliotinę rasti alternatyvių sprendimų, kad būtų įveiktas šis blokavimas;

32. palankiai vertina EIVT patarėjų kariniais klausimais ES delegacijose tinklo stiprinimą, nes tai stiprina santykius su partnerių karinėmis ir civilinėmis institucijomis; ragina rengti reguliarius šių patarėjų

koordinavimo susitikimus, kad būtų galima dalytis gerąja praktika, gerinti padėties vertinimą ir skatinti ES išorės veiksmų nuoseklumą;

33. primygtinai tvirtina, kad ES gynybos parengčiai iki 2030 m. užtikrinti reikia partnerysčių ir ES bendradarbiavimo su bendraminčiais partneriais; pabrėžia, kad siekiant ES paskelbtų tikslų reikia užtikrinti tiekimo grandinių, įskaitant žaliavų ir ypatingos svarbos komponentų grandines, saugumą, sutvirtinti ir sustiprinti EGTPB ir mažinti ES strateginę priklausomybę nesukuriant naujos; pabrėžia, kad, pavyzdžiui, ES priklausomybė nuo Kinijos ypatingos svarbos žaliavų srityje yra didelis geopolitinis ir ekonominis pažeidžiamumas; ragina užtikrinti gynybos pramonės partnerysčių demokratinę priežiūrą ir skaidrumą, be kita ko, siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi darbo ir aplinkos apsaugos standartų; pripažįsta, kad tikros bendros gynybos rinkos sukūrimas yra lemiamas veiksnys, kuris sustiprins tiek ES karinius pajėgumus, tiek jos strateginį savarankiškumą;

34. palankiai vertina tai, kad, be konkrečių dvišalių susitarimų, valstybėms, su kuriomis sudaryta saugumo ir gynybos partnerystė, galėtų būti suteikta privilegijuota prieiga prie SAFE priemonės; pažymi, kad baigtos derybos dėl SAFE atitinkančio susitarimo su Kanada; apgailestauja, kad susitarimas su Jungtine Karalyste dar nebaigtas rengti; pabrėžia, kad šių dviejų valstybių įtraukimas į ES gynybos iniciatyvas būtų abiem pusėms naudingas ir padidintų kiekvienos pramonės šakos pridėtinę vertę; pabrėžia Ukrainos dalyvavimo SAFE veikloje svarbą;

35. pažymi, kad Europos gynybos agentūra taip pat bendradarbiauja su trečiosiomis valstybėmis, organizacijomis ir subjektais pagal specialiai pritaikytus administracinius susitarimus; pabrėžia, jog reikia užtikrinti, kad šie susitarimai prisidėtų prie EGTPB konsolidavimo ir prie perversminių technologijų apsaugos; ragina iš naujo įvertinti administracinius susitarimus ir jų veiksmingumą;

36. ragina, kad EIVT turėtų reikiamus žmogiškuosius ir finansinius išteklius esamoms saugumo ir gynybos partnerystėms įgyvendinti, užtikrinant, kad jie duotų apčiuopiamų rezultatų;

Pagrindinių sričių, kuriose bendradarbiaujama pagal saugumo ir gynybos partnerystes, stiprinimas

37. pabrėžia saugumo ir gynybos partnerysčių su įvairiais partneriais vaidmenį integruoto sienų valdymo srityje, nes tai yra ypač svarbu atsižvelgiant į pastarojo meto Rusijos ir Baltarusijos režimų provokacijas ir NATO oro erdvės pažeidimus, visų pirma rytinio flango valstybėse, taip pat neteisėtos migracijos išorės aspektų srityje; primena, kad neteisėtos migracijos išorės aspektai taip pat daro poveikį pietinio flango valstybėms narėms; ragina didinti ES

finansinę ir operatyvinę paramą priešakinių linijų valstybių sienų valdymo pajėgumams;

38. ragina Europos Vadovų Tarybą apsvarstyti galimybę valstybėms, pasirašiusioms saugumo ir gynybos partnerystės susitarimą, ypač Norvegijai, Jungtinei Karalystei ir Kanadai, dalyvauti ES pavyzdiniuose projektuose, tokiuose kaip Rytinio flango sargyba, Europos gynybinė dronų iniciatyva, Europos oro skydas ir Europos kosmoso skydas;

39. pabrėžia, kad ES finansavimo prioritetai turėtų atspindėti būtinybę užtikrinti subalansuotą pramonės pajėgumų geografinį pasiskirstymą, ypatingą dėmesį skiriant gynybos pramonės stiprinimui ES rytiniame flange, siekiant atsižvelgti į didelės rizikos zonų artumą;

40. ragina vykdyti daugiau bendrų jūrų saugumo pratybų su atitinkamais partneriais siekiant skatinti sąveikumą ir operatyvinę parengtį strategiškai svarbiuose vandens keliuose ir kritiniuose taškuose visame pasaulyje, ypač srityse, kuriose kyla grėsmė ES gyvybiniams interesams; pabrėžia ypatingos svarbos jūrų infrastruktūros, įskaitant povandeninius kabelius ir vamzdynus, stebėjimo ir apsaugos svarbą, siekiant užkirsti kelią vis dažnesniems hibridiniams išpuoliams;

41. pabrėžia saugumo ir gynybos partnerysčių svarbą BSGP misijoms ir operacijoms, nes jos tebėra ES išorės saugumo veiksmų kertinis akmuo ir pagrindinis ES veiksmų konfliktų prevencijos, krizių valdymo ir stabilizavimo po konfliktų srityse ramstis;

42. pabrėžia, kad kibernetiniai išpuoliai, dezinformacija ir užsienio vykdomas manipuliavimas informacija ir kišimasis (FIMI), tarptautinių nusikalstamų organizacijų, susijusių su narkotikų kontrabanda ir prekyba žmonėmis, veikla ir agresyvių trečiųjų valstybių naudojimasis migracija kaip ginklu kelia vis didesnę grėsmę ES saugumui; ragina toliau bendradarbiauti su ES partneriais, siekiant stiprinti mūsų atsparumą, apsaugoti mūsų ypatingos svarbos infrastruktūrą ir keistis geriausios praktikos pavyzdžiais kovojant su užsienio vykdomu informacijos manipuliavimu ir kišimusi; pabrėžia saugumo ir gynybos partnerysčių svarbą didinant visuomenės ir demokratinį atsparumą; skatina rengti bendras reagavimo į kibernetinius išpuolius pratybas ir kurti saugius informacijos mainų kanalus tarp ES ir jos partnerių, siekiant kovoti su hibridinėmis grėsmėmis;

43. pažymi, kad ES požiūris į povandeninės ypatingos svarbos infrastruktūros apsaugą taip pat atspindi didėjantį netradicinių saugumo iššūkių pripažinimą;

44. pabrėžia kovos su terorizmu ir smurtinio ekstremizmo prevencijos svarbą sprendžiant tiek valstybinių, tiek nevalstybinių grėsmių

klausimą pasitelkiant integruotas saugumo sistemas; pabrėžia, kad, siekiant veiksmingai kovoti su terorizmu ir smurtiniu ekstremizmu bei užkirsti jiems kelią, būtinas platus tarpvyriausybinis bendradarbiavimas ir keitimasis informacija tiek ES viduje, tiek su trečiosiomis valstybėmis;

45. pabrėžia, kad partnerystės yra labai svarbios siekiant skatinti taikų ir atsakingą elgesį kosmose, reaguoti į kosmoso grėsmes ir remti kosmoso paslaugų naudojimą saugumo ir gynybos tikslais; pabrėžia, kad ypač besiformuojantis naujojo kosmoso sektorius ir jo novatoriškas potencialas dvejopo naudojimo technologijų srityje taip pat turėtų būti visapusiškai išnaudojamas gynybos ir civilinės plėtros srityse;

46. primygtinai nurodo, kad į saugumo ir gynybos partnerystes būtų įtraukta veiksminga peržiūros sąlyga, pagal kurią galima atlikti su įgyvendinimu susijusius koregavimus ir reaguoti į naujas su saugumu susijusias permainas; pabrėžia, kad šios partnerystės, jei bus tinkamai įgyvendintos, duos konkrečių rezultatų ir prisidės prie Europos saugumo tvarkos;

Parlamento vaidmens skatinant bendradarbiavimą gynybos srityje plėtojimas

47. primena, kad Parlamentas ne kartą pabrėžė saugumo ir gynybos partneryščių svarbą; mano, kad parlamentinė diplomatija papildo ir remia šias partnerystes; pabrėžia, kad svarbų vaidmenį atlieka Saugumo ir gynybos komitetas ir Delegacija ryšiams su NATO parlamentine asamblėja; prašo EIVT reguliariai teikti Parlamentui ataskaitas apie saugumo ir gynybos partneryščių įgyvendinimą ir vykstančių arba planuojamų derybų padėtį;

48. įsipareigoja reguliariai rengti bendrus posėdžius su Ukrainos Aukščiausiosios Rados Nacionalinio saugumo, gynybos ir žvalgybos komitetu, siekiant puoselėti dialogą parlamentų lygmeniu;

49. pritaria pirmam ES valstybių narių gynybos komitetų tarpparlamentiniam susitikimui Europos Parlamente ir tolesniam partnerystės su nacionalinių parlamentų darbuotojais stiprinimui, be kita ko, pasitelkiant Europos saugumo ir gynybos koledžą;

50. palankiai vertina tai, kad NATO parlamentinė asamblėja surengė 107-ąjį seminarą pagal Ch. Rose ir B. Roth programą „ES ir NATO bendradarbiavimas: esminė partnerystė ir demokratinis atsparumas“ Parlamento patalpose; pabrėžia, kad tai aiškiai parodė naują aktyvų Parlamento vaidmenį, atsižvelgiant į jo sustiprintą partnerystės statusą NATO parlamentinėje asamblėjoje;

51. pabrėžia Parlamento ir NATO parlamentinės asamblėjos pirmojo bandomojo projekto, skirto Ukrainos Aukščiausiosios Rados darbuotojų parlamentinio pajėgumo stiprinimui saugumo ir gynybos

srityje, sėkmę; ragina į šį bandomąjį projektą įtraukti Ukrainos Aukščiausiąją Radą, plėtros zonos parlamentus ir visas saugumo ir gynybos partnerystes;

52. mano, kad R. Šumano saugumo ir gynybos forumas, kurį organizuoja EIVT ir kartu rengia Parlamentas, yra proga sukurti nuolatinę aukšto lygio dialogo su partneriais platformą; ragina Parlamentą aktyviai dalyvauti formuojant jo darbotvarkę ir tolesnius veiksmus, užtikrinant, kad rezultatai būtų įtraukti į teisėkūros darbą ES saugumo ir gynybos politikos srityje;

53. ragina užmegzti glaudesnius ryšius su valstybių partnerių visuomene ir stiprinti ES strateginę komunikaciją; ragina pradėti kampanijas, įtraukiant Parlamentą, kitas ES institucijas, įstaigas ir agentūras, valstybes nares ir valstybes partneres, taip pat nevyriausybines organizacijas, akademinę bendruomenę ir žiniasklaidą, siekiant propaguoti esamas saugumo ir gynybos partnerystes ir kurti naujas partnerystes, tokiu būdu stiprinant ES įvaizdį ir poziciją saugumo ir gynybos partnerysčių valstybėse; pabrėžia, kad būtina kovoti su dezinformacija ir užsienio vykdomu manipuliavimu, taikant suderintas komunikacijos strategijas ir viešosios diplomatijos iniciatyvas, į kurias būtų įtrauktos ES delegacijos ir valstybės narės;

°

° °

54. paveda Pirmininkei perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.